

Cât de mult înseamnă prea mult în UE?

Votul Brexit va schimba, dacă nu a început deja, modul în care UE va pune problemele sensibile – printre ele, implicit, și mult politizatul subiect al fiscalității trans-europene. Am scris articolul de mai jos vineri, 24 iunie, impresionat, desigur, de rezultatul referendumului britanic, dar și de poza postată chiar în acea dimineață de site-ul UE – o Uniune parcă mult prea blocată în proiectul ei și care răspunde greu la “realitățile din teren”.

■ **Adrian Luca** partener Transfer Pricing Services

NEVER LET A GOOD CRISIS GO TO WASTE”.

Acesta e mesajul pe care să-l înțelegem din ce s-a întâmplat peste Canal. Vorba bătrânului Churchill, cel care a salvat Europa acum șapte decenii, trebuie să ne urmărească pe noi, europenii care am rămas dincoace. Nu cred că e cazul să-i amenințăm pe britanici că “o să fie morți în negocierile comerciale”, cum patetic se pronunța un ministru francez (1).

NIMENI NU POATE SPUNE ACUM CINE E MAI ÎN CEAȚĂ - EUROPA SAU UK.

În acest moment, aș vrea să vă spun doar atât: că umorul englezesc nu piere, funcționează ireproșabil dincoace. Ce găsim acum, în acest moment (24 iunie, ora 12.00), pe pagina de știri a UE, la highlights? (2)

“International divorces: new rules on whose courts settle property disputes”. Parlamentul UE tocmai ne spune că a stabilit reguli noi pentru a decide ce curți naționale trebuie să rezolve disputele pe tema proprietății în caz de divorț sau deces în cupluri sau relații de parteneriat internaționale. (mi se pare epocală și poza aleasă, cu cele două degete certărețe!)

Aceasta este Europa de față, cea care are grijă de detalii, de la cum să le fie oamenilor mai ușor când divorțează (au făcut și calculul – o să iasă

Foto: Arhivă personală

economii de 1,1 miliarde de euro) la dimensiunea ouălor, curbura bananelor, dacă prunele sunt laxative sau dacă, într-adevăr, apa hidratează. Sunt detalii care au zguduit și celebrul calm englezesc. (3)

Dar, dincolo de asta, există marele proiect european despre care încă nici măcar nu putem bănuși de cât de departe va ajunge. Pentru că eu cred că aici a fost esența Brexitului, despre cât de departe vrem să meargă UE, câtă “Europă” înseamnă prea mult.

Nu e o noutate că Anglia (și mă refer mai mult la ei, că văd că ceilalți din UK sunt mai europeni ca niciodată) s-a ferit de prea multă integrare, cerând încă de la început o serie de derogări. Doar că, în ultimul timp, și UE, și UK s-au schimbat, și în primul rând la capitolul economie. Patria Revoluției industriale nu mai e atât de industrializată și e dependentă de servicii. Sunt discrepanțe accentuate odată cu criza (mi-aduc aminte de fostul președinte francez Sarkozy

Transfer pricing în 3 minute

“Vreau să vă spun cum stă treaba în transfer pricing și ce se întâmplă într-o inspecție”

Pe transferpricing.ro și YouTube, găsiți un scurt material video care vă prezintă basicul unui subiect fiscal de primă importanță de la managementul de top al uneia dintre cele mai puternice corporații (Google), respectiv al uneia dintre cele mai influente autorități fiscale pe plan mondial (HMRC - UK). S-a întâmplat în Camera Comunelor, Londra. TPS - furnizor de Transfer Pricing în Siguranță!

care zicea că englezii sunt mai vulnerabili că nu mai au industrie). (4) Priviți doar la ce se întâmplă în această perioadă cu rămășițele industriei siderurgice britanice!

Pe scurt, la vremuri noi, politici noi. Or, cu o virulență fantastică, Bruxelles-ul a început să pună, în ultimul timp, presiune pe subiecte până mai ieri tabu, precum o politică fiscală comună, cea care, în final, duce la cartoful fierbinte al ajutoarelor de stat. Această

chestiune e sensibilă în UE de când se știe, pentru că, în ultimă instanță, îți limitează ție, economie națională, pârgurile cu care vrei să acționezi asupra unui sector sau altul. Iar toată discuția asta de fond se vede cel mai bine odată cu punerea pe tapet, în urmă cu exact un an, a CCCTB - baza comună consolidată de impozitare a marilor companii (vezi caseta).

Acum un an, Bruxelles-ul a reluat ideea, dar, de la începutul anului, efectiv nu a trecut lună fără ca vreo instituție europeană să nu strecoare ca un fel de atenționare - lasă că vedeți voi, că vine CCCTB-ul și toate se rezolvă!

Săptămâna asta, a Brexit-ului să nu credeți că a venit doar nota despre divorțuri, ci și una privind proiectul de directivă de „stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care afectează în mod direct funcționarea pieței interne”. Punctul nodal, pe care chiar UE îl scoate în evidență. Ce rost mai are pachetul ăsta, dacă tot vine CCCTB? (Did the EU need this Anti Tax Avoidance Package if the CCCTB is to be relaunched this year? - 5) Răspunsul e că încă nu s-au tranșat procentele și algoritmi la nivelul celor mari, dar ideea era că până la urmă se va cădea la o înțelegere.

DE CE ZIC ERA?

Pentru că eu cred că toate se schimbă după Brexit în UE. Până și bananele s-ar putea să-și revină la natura lor.

Chiciți ce - UK cam strâmbă din nas în legătură cu CCCTB, tocmai pentru că are o serie de interese proprii care nu se potrivesc în întregime cu ale celorlalți.

Dar credeți că acum, că iese UK, Bruxelles-ul va mai continua cu aceeași virulență problemele sensibile? Și nu pentru că vor începe și alții să pună problema unui exit (puțini au totuși puterea englezilor de a se gândi măcar că pot merge singuri), dar va începe să se pună tot mai mult accent pe pragmatism. Mulți vor prinde mai mult curaj și vor ridica două degete (ca în poza de la UE) să întrebe, mai timid, mai curajos - continuăm cu mai multă UE, dar mie ce-mi iese de aici, concret? Aici văd cartea pragmatismului pe care trebuie să o învețe și România, acum, când încă mai poate avea un cuvânt de spus - fără șantaj, dar cu argumente pe masă, fără isterii, dar cu realism. Sincer vorbind, sunt dintre cei care vrea mai multă Europă, cred în Europa, dar una care să țină seama de lecția Brexit.

Cine știe, poate că peste ani le vom mulțumi britanicilor care, pe furtuna de ieri, s-au dus să schimbe Europa. Good luck, everyone și să ne aducem aminte că lumea e „Cum vă place”, iar All the world's a stage,

And all the men and women merely players”

(1) <http://www.theguardian.com/politics/2016/apr/17/britain-killed-in-trade-talks-eu-french-minister-emmanuel-macron>

(2) <http://www.europarl.europa.eu/news/en/news-room/20160622IPR33203/International-divorces-new-rules-on-whose-courts-settle-property-disputes>

(3) <http://www.businessinsider.com/eu-directives-law-2011-12>

(4) <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/nicolas-sarkozy/9048640/Nicolas-Sarkozy-says-Britain-has-no-industry.html>

(5) http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-16-2265_en.htm ●●

SUNT DINTRE CEI CARE VREA MAI MULTĂ

EUROPĂ, CRED
ÎN EUROPA, DAR
UNA CARE SĂ ȚINĂ
SEAMA DE LECȚIA
BREXIT SUNT DINTRE
CEI CARE VREA MAI
MULTĂ EUROPA,
CRED ÎN EUROPA,
DAR UNA CARE SĂ
ȚINĂ SEAMA DE
LECȚIA BREXIT

Ce e CCCTB

Common Consolidated Corporate Tax Base. În traducere - bază comună consolidată de impozitare a companiilor (din UE).

Adevărata traducere ar suna însă cam așa - dacă BEPS caută să rezolve problema folosirii abuzive a stimulentei fiscale, CCCTB vrea să elimine de tot problema, prin... eliminarea stimulentei fiscale! Este o undă seismică cu un impact imprevizibil, nu doar la nivelul fiscalității tranzacțiilor intracomunitare, ci chiar la nivelul economiilor statelor membre. Ce înseamnă asta, ne explică chiar Comisia, prin două exemple sugestive:

1) Bază comună: ai două state, într-unul amortizarea fiscală se face în 10 ani, în altul se face în cinci ani. De acum, va fi o singură perioadă de amortizare și, în general, un singur set de reguli referitoare la cum se calculează profitul și cum se taxează (atenție - nu cu cât, ci cum se taxează).

2) Consolidare: ai un grup cu operații în patru state membre, A, B, C, D. În A, B și C, grupul obține profit, în D, pierdere. De acum, se vor aduna rezultatele la nivelul grupului și, dacă iese profit, se alocă impozitele pe fiecare stat (A, B, C, D), după un algoritm care va fi stabil. Continuarea pe transferpricing.ro, articol - Ceva mai dur decât BEPS? Da, CCCTB - noua undă de șoc de la Bruxelles!

Never let a good crisis go to waste

This is the message we must get from the event across the Channel. The wit of old Churchill, the savior of Europe seventy years ago, should haunt us, the Europeans left on the other side. There's no time to think what happens to „poor” Britons, to threaten them they'll be „killed” in trade talks, like a French minister dramatically warned. (1)

No one can say who's now more lost in the fog - the Europe, or the UK? Right now, all I want to say is, the English humor is immortal; it perfectly works on our side. What do I find right now (I'm writing on Friday around noon) on EU's news web page in the highlights? „International divorces: new rules on whose courts settle property disputes”.

The European Parliament tells us it just set new rules to decide what international courts should settle property disputes in divorce or death in an international couple or partnership (the picture chosen, with two quarrelsome fingers, is also sensational - 3)

This is façade Europe, curing details, from easier divorces (they even calculated savings of 1.1 billion euros) to the size of eggs, curvature of bananas, to whether plums are laxative or water actually hydrates (beware of the dog days!). Such details have shattered the proverbial English reserve. Beyond these, however, is the great European project, whose reach is hard to fathom. I think this was the essence of Brexit - how far we want the EU to go, how much Europe is too much?

It's no surprise England (especially, as the others in the UK seem more European than ever) avoided excessive integration, asking for several derogations from the very beginning. It's just that both the EU and the UK have changed lately, most of all in economic terms. The home of the Industrial Revolution is no longer much industrialized, and it relies on services. Such discrepancies deepened with the crisis (4)

In brief, new times call for new politicians. Indeed, with astonishing virulence, Brussels recently began pushing matters that were taboo not long ago, such as the common tax policy, which ultimately touches the hot potato of state aids. This is a sensitive topic in the EU since forever, because it ultimately limits the levers used by national economies to act on specific sectors. All this background talks are more visible as the Common Consolidated Corporate Tax Base (CCCTB) has been addressed exactly one year ago

Brussels resumed this idea last year, but since the beginning of this year there was practically no month without a warning from some European institution - you'll see, when the CCCTB comes, it will settle everything.

Don't think this week brought just the note on divorces; we also had a draft directive „laying down rules against tax avoidance practices that directly affect the functioning of the internal market.” It exceeds the usual norm of Brussels lingo, with several proposals and declarations in January that compelled the officials to draw up a table with document titles - a „chapeau” communication, they called it. Well, if we flip this hat and turn it into a (life)boat, we could find the node emphasized by EU itself: Did the EU need this Anti Tax Avoidance Package if the CCCTB is to be re-launched this year? The answer is, the big guys still have to cut a deal on percentages and algorithms; the idea was, they will, eventually. Why „was”? Because I think everything changes in the EU after Brexit. Even bananas might keep their natural bend.

Continuing on www.transferpricing.ro